

Висновки. Проведений аналіз дає можливість зробити висновок, що вплив процесів глобалізації на національну економіку досить складний та суперечливий. Існують як позитивні, так і негативні сторони. Позитивні сторони очевидні: по-перше, це можливість брати активну участь в обговоренні режимів регулювання міжнародних економічних відносин, а не бути осторонь, як це спостерігається тепер. По-друге, відбудеться скорочення витрат на здійснення зовнішньоекономічних операцій, що є дуже важливим, оскільки загальне підвищення цінової конкурентоспроможності українських виробників – найактуальніше питання сьогодення. Отже, одне з основних завдань держави за умов глобалізації – ефективне використання переваг від інтеграції до глобального фінансового ринку та одночасне обмеження наслідків такої інтеграції. Для цього потрібний не тільки ґрунтовний аналіз процесів на глобальному ринку, а і ефективне прогнозування тенденцій подальшого функціонування цього ринку та його впливу на національні фінансові ринки.

ЛІТЕРАТУРА

1. Тигипко С.Л. Україна: проєкт розвитку [Текст] /С.Л. Тигипко.-К.: 2009.- 87-139 с.
2. [Електронний ресурс]. Режим доступу: www.mns.gov.ua

УДК 658.5

О.В.Криворучко

ФУНКЦІОНУВАННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ МІЖГАЛУЗЕВОЮ ВЗАЄМОДІЄЮ НА УКРАЇНСЬКОМУ АВІАРИНКУ

В статті оглянуті процеси створення міжгалузевої взаємодії господарюючих суб'єктів на українському авіаційному ринку

Ключові слова: витрати, послуги, управління, системи, стратегія, галузь, господарські відносини, взаємодія

В статье рассмотрены процессы создания межотраслевого взаимодействия хозяйствующих субъектов на украинском авиационном рынке

Ключевые слова: расходы, услуги, управления, системы, стратегия, отрасль, хозяйственные отношения, взаимодействие

In the articles considered processes of creation of inter-industry co-operation of managing subjects are at the Ukrainian aviation market

Keywords: charges, services, managements, systems, strategy, industry, economic relations, co-operations

Постановка проблеми. Підприємства, що функціонують на українському авіаційному ринку, основною своєю метою ставлять збільшення об'єму її продажів авіапослуг з одночасним прагненням зменшення витрат на надання даних послуг. Таким чином вони намагаються

досягти можливості зростання своєї частки ринку збуту продукції, зростання об'єму продажів і, відповідно, прибутку. Проте такий господарський підхід [1] вимагає постійного збільшення масштабів своєї діяльності при безпосередньому збільшенні чисельності управлінських кадрів. В більшості випадків управління такими системами побудовано на строгій ієрархії і жорсткій централізації системи управління [5].

Розуміння керівниками компаній змін, що відбуваються, привело до виникнення численної кількості проєктів створення міжгалузевої взаємодії господарюючих суб'єктів, які надавали можливість забезпечення ділової взаємодії продавців і покупців авіаційних послуг з використанням інформаційних технологій в одному ринковому просторі і дозволяли їм купувати один у одного або продавати один одному по динамічно змінних в часі цінах, які визначаються ринковими механізмами. Для чіткішого розуміння складності підготовки і реалізації подібних проєктів необхідно виділити як самостійний об'єкт дослідження проєкт створення міжгалузевої взаємодії господарюючих суб'єктів. Вищеперелічені проблеми вимагають ефективного рішення. Одним з шляхів їх рішення і, відповідно, підвищення ефективності реалізації бізнесу є створення міжгалузевої взаємодії господарюючих суб'єктів.

Аналіз останніх наукових досліджень і публікацій. У працях вітчизняних учених-економістів проблеми міжгалузевої взаємодії в авіаційній галузі практично не висвітлені. Українською розробок, де б аналізувалася система міжгалузевих відносин в бізнесі або розглядалися які-небудь конкретні методи оцінки і вибору контрагентів. Поняття міжгалузевої взаємодії практично не використовувалося в наукових роботах минулих часів. Термін міжгалузевої взаємодії застосовувався для характеристики міжособового спілкування. Тільки невелика кількість авторів розглядає міжгалузеві взаємодії при організації договірної роботи або стосовно зовнішньоекономічної діяльності.

Необхідно відзначити, що відсутність глибоких теоретичних досліджень міжгалузевих відносин в бізнесі, а також конкретних методів визначення надійності ділових партнерів на етапі їх вибору стало однією з головних причин низької економічної ефективності українських авіапідприємств.

Метою даної статті є узагальнення підходів формування системи управління міжгалузевою взаємодією, створення системи моніторингу і регулювання економічної діяльності в підприємницьких структурах відповідно до прийнятих в розвинених країнах принципів і механізмів, з урахуванням необхідності проведення державної політики в області міжгалузевих відносин, а також одночасного вирішення проблеми співпраці як невід'ємної частини інфраструктури всієї економіки, що приводить до ряду

складних теоретичних, методологічних і прикладних проблем, вимагаючи свого рішення.

Викладення основного матеріалу. Виникає об'єктивна необхідність шукати і науково обґрунтовувати стратегію і тактику, як найважливіших чинників, що забезпечують ефективний розвиток сфери підприємницької діяльності з урахуванням особливостей сегментів авіаційного ринку.

Концепція системи управління міжгалузеву взаємодією господарюючих суб'єктів визначає її основні параметри, результати, стратегію організації і розвитку системи управління різними напрямками діяльності [1,3]. При розгляді концепції управління міжгалузеву взаємодією господарюючих суб'єктів ключовим аспектом аналізу є [4] процес організації, створення і впровадження інформаційно-керуючої складової і забезпечення управління цим процесом для успішної реалізації в задані терміни і в рамках виділеного бюджету. В той же час, побудова ефективної міжгалузеву взаємодії господарюючих суб'єктів в умовах ринкової економіки безпосередньо стає залежною від можливості організації ефективного міжгалузеву управління складною і розподіленою мережею взаємозв'язків з постачальниками, партнерами і кінцевими споживачами товарів і послуг. Подібні системи мають відмітні особливості в механізмі їх управління.

Міжгалузєва взаємодія господарюючих суб'єктів повинна бути економічно, фінансово і технічно обґрунтована. Більш того, технічний аспект взаємодії стає практично таким же важливим і ключовим, як і фінансовий. Виходячи з проведеного аналізу зарубіжного і вітчизняного досвіду розробки подібних напрямів, можна однозначно сказати, що немає два однакових по своїм характеристикам господарських зв'язків. З іншого боку, реалізація кожного направлення такої міжгалузеву взаємодії господарюючих суб'єктів проходить через певний базовий цикл, який з деякими варіаціями можна узагальнити для всіх. Модель його життєвого циклу є базовою моделлю, що керує, при управлінні міжгалузеву взаємодією господарюючих суб'єктів. У загальних рисах життєвий цикл даного процесу - це логічно - тимчасова структура діяльності, що піддається проектному управлінню.

Існуюча концепція управління міжгалузеву взаємодією господарюючих суб'єктів базується на понятті «напрямок діяльності», який виступає як об'єкт управління, володіє деяким набором специфічних рис і властивостей. Повертаючись до базової моделі, що управляє, слід зазначити, що модель життєвого циклу міжгалузеву взаємодії господарюючих суб'єктів не є абстрактною концепцією, а виступає реальним інструментом його управління. Модель проектного циклу відображає як деякі загальні для будь-якого виду проекту, так і специфічні характеристики міжгалузеву взаємодії господарюючих суб'єктів. Модель життєвого циклу міжгалузеву взаємодії господарюючих суб'єктів, що дозволяє управляти його розробкою, реалізацією і розвитком, можна представити у вигляді трьох фаз, що

складаються з окремого набору стадій: підготовка, функціонування, завершення. Існує декілька найбільш типових визначень галузевої взаємодії господарюючих суб'єктів в трактуванні їх різними учасниками ринкового простору.

Можна вважати, що галузева взаємодія це [5] ефективний механізм моніторингу цін і контролю цільового витрачання засобів бюджету з урахуванням основних пріоритетів діяльності, направленої на вдосконалення механізмів забезпечення підприємств авіаційної галузі, зниження прямих і непрямих витрат при проведенні відповідних закупівель, а також активізацію процесів організації галузі в цілому. Міжгалузева взаємодія це комплекс заходів, що дозволяють розробляти і розвивати комплекс міжгалузевої системи, що є інформаційно-керуючою, з використанням новітніх технологій за допомогою регулювання відносин між його учасниками з урахуванням специфіки законодавчої бази в області розвитку авіаційної галузі.

Тут слід зауважити, що під системою міжгалузевої взаємодії господарюючих суб'єктів, інформаційно-керуючої, слід розуміти сукупність інформаційних ресурсів, інформаційних технологій і комплексу програмно-технічних засобів, що забезпечують раціональне управління інформаційною взаємодією між всіма учасниками міжгалузевої взаємодії і здійснюють інформаційні процеси. При розгляді міжгалузевої взаємодії господарюючих суб'єктів як особливої форми здійснення цілеспрямованих змін передбачається, що вони повинні бути реалізовані в рамках певних обмежень за вартістю, термінами і характеристиками очікуваних результатів.

Ефективність використання інформаційних ресурсів та інформаційних технологій для управління міжгалузевою діяльністю пов'язана з рядом проблем. Це, перш за все, такі проблеми як: обмежена і часто непідтверджена інформація про попит на продукцію авіапідприємств, недосконалість вивчення побажань клієнтів, не дає основи для правильного прогнозування попиту на продукцію, відповідно відсутнє розуміння необхідності виробництва затребуваної ринком продукції, низький рівень графічної візуалізації процесів, що відбуваються по всій довжині процесу постачань, значно затягує процес проходження інформації про постачання, відсутній автоматизований процес обміну інформацією між учасниками процесу постачань та тривалий процес вибору потенційних клієнтів.

Наявність цих обмежень пред'являє спеціальні вимоги до організації і методів управління, загальна суть яких може бути умовно зведена до концентрації повноважень і відповідальності за весь напрям діяльності в цілому і за результат в руках одного суб'єкта – керівництва компанії. Таким чином, напрям діяльності стає центром формування прибутку і витрат, що дозволяє організувати управління і облік людських, матеріальних і фінансових ресурсів і побудувати таку систему мотивації, яка б базувалася на конкретних результатах кожного учасника господарської діяльності. Тому

для успішної і ефективної роботи авіаційного підприємства повинні бути створені певні умови (організаційні, фінансові, технічні і програмні), сукупність яких є системою управління даним напрямом діяльності, що складається з таких основних блоків, як об'єкт управління, суб'єкт управління і процеси управління.

Висновки. Вищеперелічені проблеми вимагають ефективного рішення. Одним з шляхів їх рішення і, відповідно, підвищення ефективності реалізації бізнесу є створення міжгалузевої взаємодії господарюючих суб'єктів. Використання проектно-орієнтованих методів управління зумовило необхідність створення відповідних організаційних структур управління ринкового характеру. На перший план виходить високорівнева інтеграція ділових процесів і постачальників і споживачів авіаційних послуг, що дозволяє здійснювати ефективніше управління всіма учасниками.

ЛІТЕРАТУРА

1. Дик В.В. Информационные системы в экономике [Текст]/под.ред. В.В.Дика// М: Финансы и статистика, 2008
2. Виленский П.Л., Лившиц В.Н. и др. Оценка эффективности инвестиционных проектов[Текст]/ Виленский П.Л., Лившиц В.Н. и др.// Теория и практика: Учебн.-практ. Пособие.-Дело,2001
3. Уткин В.Б., Балдин К.В., Информационные системы и технологии в экономике[Текст]/ Уткин В.Б., Балдин К.В.//М.:ЮНИТИ, 2003
4. Стрелец И.А., Новая экономика и информационные технологии[Текст]/ Стрелец И.А.//М.: Издательство «Экзамен»,2003
5. Ищенко А.А. Управление межотраслевым взаимодействием хозяйствующих субъектов[Текст]/ . Ищенко А.А.//М.: Российская Академия предпринимательства, 2004

УДК 336.77:332.2

Майборода І.С

ОЦІНКА КРЕДИТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА З УРАХУВАННЯМ ГАЛУЗЕВИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ

Досліджено проблеми оцінки кредитоспроможності позичальника з урахуванням галузевих особливостей та їх впливу на кредитоспроможність підприємства. Обґрунтовано комплексну методик оцінки кредитоспроможності підприємства з урахуванням галузевих особливостей, розміру бізнесу та прозорості його ведення, що дозволить зменшити ризик кредитних операцій банку та підвищити ймовірність отримання кредитних коштів підприємствами.

Ключові слова: кредитоспроможність, позичальник, фінансовий стан, фінансові коефіцієнти, галузеві особливості.

Key words: solvency, loan debtor, financial standing, financial factors, branch particularities.

Вступ. Нині Україна, як й інші країни з трансформаційною економікою, в більшій мірі відчуває наслідки світових фінансових криз і спалахів нестабільності у сфері світових фінансів, що пояснюється різким